

РЕШЕНИЕ

№ 7695

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9733** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на 04 РУ към СДВР срещу Решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 18271/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 18 - ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 35 от 16.07.2019 г., издадено от началника на 04 РУ - СДВР, с което на основание чл. 257, ал. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) на Ц. Б. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 64 от ЗМВР.

В касационната жалба са изложени съображения, че нарушението е описано точно и ясно, с всички съставомерни признаци и съответната квалификация.

В съдебно заседание, касаторът моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Ц. С., чрез адв. Ц. оспорва касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е приел от фактическа страна, че на 13.07.2019 г. около 01:50 часа в [населено място] в заведение „К. бийт“ в НДК, ет. 2 – изток Ц. С. не е изпълнил отправеното му по-рано писмено полицейско разпореждане в 00:35 часа от полицейски служител да спазва работното време, тишината и разпоредбите на наредбите на СО в горепосочения търговски обект с което повторно е нарушил чл. 64 от ЗМВР.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН, а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до тяхната отмяна.

Решението на СРС е правилно.

Правомощията на полицейските органи по чл. 57, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР са уредени в Глава Пета, Раздел I-ви на ЗМВР. Сред тях е отдаването на полицейски разпореждания, предмет на уредба в чл. 64 ЗМВР. Според чл. 64, ал. 1, изр. 1 ЗМВР полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Второто изречение на същата алинея урежда принципа, че полицейските разпореждания се издават писмено. Според чл. 64, ал. 2 ЗМВР при невъзможност да се издадат писмено, разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят. Съгласно чл. 64, ал. 4 ЗМВР разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение или застрашават живота или здравето му.

От анализа на посочените разпоредби е видно, че нормите на чл. 64, ал. 1, изр. 1 и ал. 4 ЗМВР уреждат принципното правомощие на полицейските служители по издаване на разпореждания, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции, които разпореждания са задължителни за изпълнение.

В процесния случай е издадено писмено разпореждане на 13.07.2019 г., според което лицето се задължава да не допуска нарушаване на обществения ред и тишината. При последващо посещение от полицейския екип е констатирано неспазване на разпореждането, поради което е издаден АУАН №35 от 13.07.2019 г.

В АУАН и процесното НП не се съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. В АУАН не са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като не е отбелязано по какъв начин и въз

основа на какви критерии АНО е достигнал да извода за нарушение на тишината. Отделно от това в докладна записка от 15.07.2019 г. на актосъставителя, същият заявява, че не може да прецени доколко шумът на заведението нарушава тишината.

В АУАН, така и в НП, не са изпълнени изискванията да бъде отразена конкретната разпоредба, която е била нарушена. Посочено е само, че е нарушен чл. 64 от ЗМВР, а това действително не е достатъчно, защото разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР съдържа в себе си седем алинеи и актосъставителят не е конкретизирал коя от тях е съответна на извършеното нарушение.

Налице е и разминаване на датата на извършване на нарушението като в АУАН е посочено, че нарушението е извършено на 13.07.2019 г., а в НП е посочено, че нарушението е извършено на 08.06.2019 г.

Всичко така посочено пречатства възможността на наказаното лице да разбере за какво точно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, както и да организира адекватно защитата си по повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и доколкото от ответника не се претендират разноси по делото, то такива не следва да присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.09.2021 г., постановено по НАХД № 18271/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 - ти състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: